

ספר זהר התקינות תיקון מ"ג

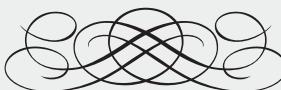
מהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי ז"ע

ובו:

ה'. "זהר התקונות" בלשון זהור בלבד, בעמוד אחד שכל אחד יכול להדפיסו ולהחלקו לכל העולם, "זוויחם בסוף".

ועל ידו יכול כל יהודי לעסוק בדברי הרשב", תמידין סדרון, בכל יום, וכבר צוחו קמאי כי מצוחה לידע ולהודיע ולפרנסם ברבים. שבו וرك על ידו תלוי כל גאותינו, וכדברי המקובל האלקי השד"ה ז"ע, שאמר אילו ידענו ראשינו הישיבות בדברי גודלי המקובלים ובראשם המהורה"ו על תיקון מ"ג ועוד, בודאי כולם היו עוסקים בלמידה ספר הזהור והקבלה, להחיש הגואלה למען פרות השכינה הקדושה.

וכל יהודי למד ויוגה בו מהഫשות עד הלמן הנadol, נערים וזקנים, כאיש אחד בלב אחד ייחד שבטי ישראל, עוסקים בלמידה הזהור הקדוש, "בדאי יפקון מן גלוותא ברחמי".

יצא לאור על ידי מפעל הזהור העולמי סניף בת ים, 052-7651911.

בנציואות כ"ק האדמור" ר' מהאלמין שליט"א

לכבוד יומא דהילולא של המקובל האלקי צדיק יסוד עולם מל"א והוא
אזכאות הרהור נטוב מך רבי יוסף חיים מבגדאד זע"א, "ג אלול תשע"ב
(ק"ג שנה [103] לפטירתו, תرس"ט-תשע"ב)

ספר זוהר התקנים

תקונא ארבעון ותלתן

בראשית פנו את' ריב"ש, ודא איהו "ונחר יתרכז יבש" (ישעיה ט, ח), בההוא ומנא דאייה יבש ואיתו יבשה, צווחין בגין לחתא ביהודא ואמרין "שמע ישראל", ואין קול ואין עונת, תרא הוא דבתייב (משל' א כה) "או יקראנני ולא אעננה".

והבי מאן דנרים דאספלק קפלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה ומאוריתא ד בכתב, ונרים דלא ישתרלוון בהזון, ואמרין דלא אית אלא פשת באורייתא ובלמלודא, בודאי באלו הווא יסלק נבייע מההוא נחר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אטרבי בעלמא ולא يولיף הדיא אורייתא דכתב ואורייתא דבעל פה, דאתה שב ליה באלו אחר עלמא לתחו נבהה, ונרים עניות באעלמא ואורד גלוותא. "ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא" וכו" (בראשית א, א), אמר רבי אלעזר, אבא, והא קרא ליה יבשה, מאן "תרשא הארץ". אמר ליה, בר, הבי אוליף תיובתא לבָל בְּנֵי עַלְמָא,adam בר נש' וחוור בתיבותה, נחית לה נבייעו דאספלק, ומה דחוה יבשה קרא לה ארץ, ונחר דהוה תרב ויבש קרא ליה מקונה חיים יומים, תרא הוא דבתייב (שם ז) "ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקונה חיים קרא ימים", בההוא ומנא דאתקרו ארץ מה בטיב ביה (שם א) "ויאמר אלהים תרשא הארץ", לאפקא ורעין ואיבין דאיןון נשמותין (ר' פ' ע'ב) בל חד לנעהן, אלין נשמותין דאתנוו מבורסי יקרים, ואלין רוחין דאתנוו ממלאכים, ואלין נפשין דאתנוו מאופנים, כל חד אפיק לנעהו לבָל חד ברקא יאות, "עוז פרי" דא תלמיד חכם, "עוזה פרי" דא בת ווניה, לבָל חד ברקא יאות (כל חד אפיק לנעה). וועוד, "עוז פרי" דא עמיה דאמצעיתא, "עוזה פרי" דא צדקה, "אשר ורען בו על הארץ" דא שכינה, רבל ורעין אטבלין בה, והכא פקודה דפריה ורביה ל מעבר אבין ווועזין, תרא הוא דבתייב (ישעה מה יח) "לא תהו בראה לשבת יצחה", ומאן דאטבטל מפריה ורביה, באלו אחר ליהיא ארץ יבשה, ומגע ברקאנ מינה, בל חד לפום דרגעיה, מאן דפניהם לחתא פנים לעילא, לאטר דאתנוו נשמותיה.

